

Horváth István 1927-ben született Szombathelyen. Iskolai tanulmányait Szombathelyen végezte, 1946-ban érettségizett.

Ezt követően a Francia–Magyar Pamutipar (FRAMA) szombathelyi szövőgyárban helyezkedett el. Amikor 1947-ben megindult a Budapesti Műszaki Egyetemen a textilipari oktatás, a textilmérnök-képzés egyik első hallgatója lett, miközben a FRAMA budai fonodájában dolgozott.

Végzett mérnökként 1952-ben a Újpesti Cérnagyárban helyezkedett el, majd 1953-tól a Pápai Textilgyárba helyezték fonodavezetői beosztásba.

Itt igen komoly műszaki korszerűsítések fűződnek a nevéhez, többek között egy automatikus tekercsváltó szabadalma is, amelyet Tóth Bélával és Rigler Jánossal közösen nyújtottak be.

A sikeres műszaki fejlesztési tevékenységért 1957-ben Horváth István és Riegler János művezető együtt kapott Kossuth-díjat.

1958-tól a Budai Pamutfonó főmérnöke lett a volt FRAMA Bocskai úti telepén, majd a Budai Pamutfonó és a Pamuttextilművek összevonása után a két gyár főmérnökévé, utóbb igazgatójává nevezték ki. Közben a Könnyűipari Minisztérium műszaki tanácsának tagjaként is értékes munkát végzett. A Budai Pamutfonóban kihelyezett technikus képzés is folyt, itt a fonás-technológiát tanította.

HORVÁTH ISTVÁN

Az 1970-es évek végén a Pamuttextilművek Fehérvári úti központi gyárában üzembe helyezett pneumatikus szövőgépekre a Budapesti Műszaki Egyetemmel együttműködve számítógépes termelés-nyilvántartó rendszert építettek ki vezetésével.

1989-ben vonult nyugállományba, azóta ifjúkori hobbijának, a repülőgépmodellezésnek hódol.

Horváth István a Kossuth-díjon kívül is több magas kitüntetésben részesült, többek között a Munkaéremrend arany fokozatával ismerték el kimagasló fejlesztői és vezetői munkásságát.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületben végzett több évtizedes munkálkodása is jelentős.

HORVÁTH ISTVÁN

